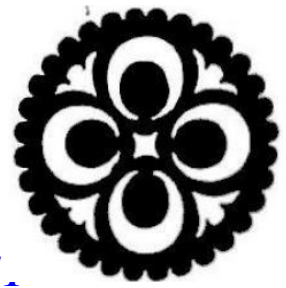

Nagyböjt V. hete

Hétfő

Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62 vagy Dán 13,41c-62 ■ Jn 8,1-1.

„Én sem ítélek el. Menj, de többé ne vétkezzél!”

Dániel az ártatlan Zsuzsannát mentette meg a haláltól, Jézus elé viszont egy valóban házasságtörésen ért asszonyt vezetnek. Újabb kelepce ez: az asszony csak ürügy, eszköz arra, hogy Jézust hiteltelenítsék. Jézus mégis magára az asszonyra figyel. Ezt az alkalmat is arra használja fel, hogy megmentsen valakit a bűn rabságából.

Dániel bíróként szolgáltatott igazságot, amikor leleplezte a két vén aljasságát, romlott szándékát és hazugságát, s fényt derített Zsuzsanna ártatlanságára. Jézus viszont Isten számára szolgáltatott igazságot, amikor az asszonyt a vádlók gyűrűjéből az isteni irgalomnak törvény fölött álló világába emelte. Ő nem kinyilvánította, hanem helyreállította az asszony ártatlanságát.

Nem csupán annyit tett, hogy ügyes fogással eltávolította a vádlókat és ezzel enyhítette az asszony szegényét. Az Isten Fia sohasem csupán elnézi a bűnt, mert ezzel cinkosságot vállalna velünk, nem pedig segítene rajtunk. Jézus azt adja meg az asszonynak, amit a legjóságosabb bírótól sem kaphatna meg: bűnei bocsánatát. Megsemmisíti a bűnt: „Én sem ítélek el.” Így teremtő módon új jövőt nyit neki, erőt adva ahhoz, hogy ebben a visszanyert ártatlanságban megmaradjon: „Menj, de többé ne vétkezzél!” Micsoda finom, mégis erőteljes megnyilatkozás! Nem bagatellizálja el a bűnt, ugyanakkor nem szegényíti meg az asszonyt. Drámai jelenet színpadiasság nélkül.

És a vádlók? Jézus őket sem megszégyeníteni akarja. Míg lehajolva a porba írogat, mindannyian időt kapnak, hogy meggondolják a dolgot. Ők azonban tovább faggatják. Erre következik Jézus egymondatnyi válasza, majd tovább ír a földön. Nem néz rájuk, mintegy diszkrétan elfordul, hogy ki-kí saját lelkiismeretével vessen számot. Rávilágít helyzetükre, de a következtetés levonását rájuk bízta. Ők is lehetőséget kapnak, hogy annál keressenek gyógyulást, akinek egyedül van hatalma a bűnök megbocsátására.

5. nagyböjti hét hétfő

OLVASMÁNY Dániel próféta könyvéből

Abban a küzdelemben, amelyet az igaz ember vív a gonoszszággal, mindig isten mondja ki a döntő szót.

Élt Babilonban egy férfi, akinek Jojakim volt a neve, Chilkija leányát vette feleségül, akit Zsuzsannának hívtak. Ez nemcsak igen szép, de istenfélő asszony is volt, mert szülei igazak voltak, és leányukat is Mózes törvénye szerint nevelték. Jojakim igen gazdag volt. Gyümölcsöskertje is volt háza szomszédságában. A zsidók nála szoktak összejönni, mert mindnyájuknál tekintélyesebb volt.

Abban az esztendőben a nép két olyan vént tett meg bírónak, akikre ráillett az Úr szava: „A vénektől, a bíraktól indult ki Babelben a gonoszság, noha úgy látszott, hogy ők kormányozzák a népet.” Gyakran megfordultak Jojakim házában, ott keresték fel őket mind, akiknek peres ügyük volt.

Amikor déltájban szétoszlott a nép, Zsuzsanna bement sétálni férje gyümölcsöskertjébe. A két vén mindennap látta, amint bement és ott sétált. Fölgerjedt bennük iránta a vágy. Józan eszüket elvesztették, szemüket elfordították, hogy ne lássák az eget, és ne emlékezzenek Isten igazságos ítéletére. Lesték hát a kedvező alkalmat.

Az egyik napon aztán az történt, hogy Zsuzsanna bement a gyümölcsöskertbe, mint a többi napokon is szokott, két szolgálója kíséretében. Meg akart fürdeni, mert nagy hőség volt. Senki se volt ott, csak a két vén, akik elrejtőzve lestek. A szolgálóknak meghagyta Zsuzsanna: „Hozzatok nekem olajat és kenőcsöt! Aztán zárjátok be a kert kapuját, hogy megfürödhessenem.”

Amikor a szolgálóelmentek, a két vén felugrott és odafutott hozzá. Mindjárt azzal kezdték: „A kertajtó most zárva van, nem láthat minket senki sem: Eg bennünk a vágy. Engedj tehát nekünk, és légy a miénk! Különbösen tanúbizonyságot teszünk ellened, hogy itt volt veled egy ifjú, azért küldted el szolgálóidat.”

Zsuzsanna felsóhajtott: „Szorongatás vesz körül mindenfelől. Ha ugyanis ezt megteszem, halál vár rám; ha pedig nem teszem meg, nem menekülök meg kezetekből. De mégis jobb nekem ártatlanul a kezetekbe esnem, mint az Úr ellen vétkezniem.”

Ekkor Zsuzsanna elkezdett hangosan kiáltozni, de a vének is kiabáltak ellene.

Sőt az egyik odafutott a kert kapujához, és kinyitotta. Amikor a háznép meghallotta a nagy kiáltozást a kertben, a hátsó kapun berontottak, hogy lássák, mi történt asszonyukkal.

A vének elmondták vádjaikat. Erre a szolgálók nagyon elszégyelltek magukat, mert Zsuzsannáról ilyet még sosem hallottak. Másnap, amikor a nép odasereglett férjéhez, Jojakimhoz, megjelent a két vén is bosszút lihegve Zsuzsanna ellen, hogy halálra adják.

A nép előtt a két vén kiadta a parancsot: „Hívjátok ide Zsuzsannát, Chilkija leányát, Jojakim feleségét!” El is mentek érte. Ő meg is jelent szüleivel, fiaival és rokonaival. Hozzá tartozói és mindnyájan, akik csak ismerték, zokogásban törtek ki.

Odament a két vén, és a nép előtt kezüket vádlóan Zsuzsanna fejére tették. Erre ő sírva az

égre nézett, mert szíve bizalommal volt az Úr iránt. A vének előadták a vádat: „Mialatt mi egyedül sétálgattunk a gyümölcsöskertben, ez bejött két szolgálójával, bezáratta a kaput, majd elküldte a szolgálókat. Akkor odament hozzá egy ifjú, aki addig rejtőzködött, és együtt volt vele. Mi a kert szögletében tartózkodtunk, és látva bűnös tettüket, odarohantunk hozzájuk. Tetten értük őket, de az ifjút nem tudtuk elfogni, mert erősebb volt nálunk. Kinyitotta a kaput, és elmenekült. Ezt azonban elfogtuk, és megkérdeztük tőle: »Ki volt az az ifjú?« De nem vallotta be nekünk. Ennek mi magunk vagyunk a tanúi.” A sokaság hitelt adott nekik, hiszen a nép vénei és bírái voltak.

*

Zsuzsannát halálra ítélték. Ekkor ő hangosan felkiáltott, és így imádkozott: „Örök Isten! Te ismered a titkokat, és tudsz mindenről, még mielőtt megtörténne. Te azt is tudod, hogy hazug módon megrágalmaztak. Nézd, meg kell halnom, noha semmit sem követtem el mindabból, amit gonoszul rám fogtak ezek.”

Az Úr meghallgatta könnyörgését. Amikor a vesztőhelyre vitték, az Úr felkeltette egy Dániel nevű ifjú szívében az (igazság) szent lelkét, úgyhogy hangosan felkiáltott:

„Én ártatlan vagyok ennek az asszonynak a vére ontásában!”

Erre az egész nép körülfogta, és kérdőre vonta:

„Miféle szavak azok, amelyeket mondtál?”

Dániel megállt középen, és így válaszolt:

„Milyen ostobák vagytok, ti, Izrael fiai! Anélkül, hogy vizsgálatot tartottatok és a tényeket felderítettétek volna, elítélitek Izrael egyik leányát. Tartsatok újra ítéletet, mert ezek hamisan tanúskodtak ellene!” Erre a nép sietve visszatért.

A vének ekkor így szóltak Dánielhez:

„Jöjj közénk, és okosíts fel bennünket! Mert hiszen neked adta meg Isten az öregkor élettapasztalatát.”

Dániel ezt válaszolta:

„Különítsétek el őket egymástól jó messzire, hogy kihallgathassam őket!”

Amikor elkülönítették őket egymástól, hívatta közülük az egyiket, s így szólt hozzá:

„Te megátalkodott, vén gonosztevő! Most napvilágra kerülnek bűneid, amelyeket eddig elkövettél. Mert igazságtalan ítéletet hoztál, elítélted az ártatlanokat és futni engedted a gonosztevőket, noha megmondta az Úr: »Az ártatlant és az igazat ne öld meg!« Most tehát, ha csakugyan láttad, mondd meg: Milyen fa alatt láttad őket együtt?”

Azt felelte: „Mézgafa alatt.”

Dániel erre így válaszolt:

„Bizony a vesztedre hazudtál. Isten angyala ugyanis középen kettévág, mert ez az Isten parancsa.”

Majd félreállította ezt, és előhívatta a másikat. Így szólította meg:

„Kánaánnak vagy ivadéka, nem Júdának! A szépség elcsábított, és a vágy eszedet vette. Így viselkedtetek Izrael leányaival, s azok félelemből szóba is álltak veletek, Júda leánya azonban nem engedett gonoszságotoknak. Mondd csak meg nekem: Milyen fa alatt kaptad rajta őket, hogy együtt voltak?”

Azt felelte: „Tölgyfa alatt.”

Dániel erre így válaszolt:

„Bizony te is vesztetre hazudtál. Az Isten angyala kardjával készen áll rá, hogy középen kettészeljen, és így megöljön benneteket.”

Ekkor az egész sokaság hangos ujjongásban tört ki, és áldották az Istent, aki megmenti a benne bízókat.

Ezután a két vénre rontottak, mert Dániel a saját szájukból igazolta, hogy hamis tanúságot tettek. Úgy bántak el velük, ahogyan gonoszságukban ők akartak elbánni embertársukkal. Ebben Mózes törvényei szerint jártak el: a véneknek meg kellett halniuk.

Az ártatlan vér pedig megszabadult azon a napon.

Ez az Isten ígéje.

*Ugyanez az Olvasmány rövidebb formában a *-tól: Dán 13,41c-62*

Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **A halál sötét völgyében is bátran járok, * nem érhet baj, mert ott vagy vélem.**

(4ab. vers. - 9. tónus)

Előénekes: Az Úr nékem pásztorom: * ínséget nem kell látnom.

Zöldellő mezőkön terelget engem, * csendes vizekhez vezet és lelkemet felüdíti.

Hívek: A halál sötét völgyében is bátran járok, * nem érhet baj, mert ott vagy vélem.

E: Az igazság ösvényén vezet engem, * ahogyan ő megígérte.

A halál sötét völgyében sem félek, mert ott vagy vélem, * biztonságot ad vessződ és pásztorbotod.

H: A halál sötét völgyében is bátran járok, * nem érhet baj, mert ott vagy vélem.

E: Számomra asztalt terítettél, * hogy üldözőimet szégyen érje.

Fejemet megkentéd olajoddal, * serlegemet csordultig megtöltötted.

H: A halál sötét völgyében is bátran járok, * nem érhet baj, mert ott vagy vélem.

E: Jóságod és irgalmad nyomon követ, * életemnek minden napján.

Otthonom lesz az Isten háza, * mindörökké szünet nélkül.

H: A halál sötét völgyében is bátran járok, * nem érhet baj, mert ott vagy vélem.

Zsolt 22,1-3a.3b-4.5.6

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Én nem kívánom a bűnös halálát, † mondja a mi Urunk, Istenünk, * hanem hogy a bűnös éljen, és hozzám térjen. Ez 33,11 – 3 a. tónus.

„A” és „B” évben:

† EVANGÉLIUM Sz ent János könyvéből

Az vesse rá az első követ, aki büntelen közületek!

Abban az időben Jézus kiment az Olajfák-hegyére. Kora reggel pedig újra megjelent a templomban. A nép köréje sereglett, ő pedig leült, és tanította őket.

Az írástudók és a farizeusok egy házasságtörésen ért asszonyt vittek eléje. Odaállították középre, és így szóltak hozzá: „Mester, ezt az asszonyt házasságtörésen érték. Mózes azt

parancsolta a törvényben, hogy az ilyet meg kell kövezni. Hát te mit mondasz?” Ezt azért kérdezték, hogy próbára tegyék, és vádolhassák.

Jézus lehajolt, és az ujjával írni kezdett a földön. Ők azonban tovább faggatták. Erre fölegyenesedett, és azt mondta nekik: „Az vesse rá az első követ, aki közületek bűn nélkül van!” Aztán újra lehajolt, s tovább írt a földön. Azok meg ennek hallatára egymás után eloldalogtak, kezdve a véneken, s csak Jézus maradt ott a középén álló asszonnyal. Jézus fölegyenesedett és megszólította; „Asszony, hol vannak, akik vádoltak téged? Senki sem ítélte el?”

„Senki, Uram” – felelte az asszony.

Erre Jézus azt mondta neki: „Én sem ítéllek el. Menj, de többé ne vétkezzél.”

Ezek az evangélium igéi.

„C” évben, amikor a fenti Evangéliumot nagyböjt 5. vasárnapján olvastuk, a következő Evangéliumot olvassuk ma helyette:

„C” évben:

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Jézus a világ világossága.

Egy alkalommal Jézus így be szélt a templomban egybegyűlt zsidókhoz:

„Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”

A farizeusok erre azt mondták: „Te önmagadról tanúskodsz. Tanúbizonyosságod nem érvényes.”

Jézus így válaszolt: „Igaz, hogy én önmagamról tanúskodom, mégis érvényes a tanúságtételem, mert tudom, honnét jöttem és hová megyek. Ti ellenben nem tudjátok, honnét jöttem és hová megyek. Ti a test szerint ítélték. Én nem mondok senkiről ítéletet, de ha kijelentek valamit, igaz az én állításom, mert nem vagyok egyedül, hanem én és az Atya, aki küldött engem. Márpedig a ti törvényetek azt írja, hogy két személy együttes bizonyágtétele hitelt érdemel. Bizonyáságot tesztek tehát magamról én, és bizonyáságot tesz rólam, aki engem küldött: az Atya.”

Erre megkérdezték tőle: „Hol a te Atyád?” Jézus azt felelte: „Sem engem nem ismertek, sem Atyámat. Ha ismernétek engem, Atyámat is ismernétek,”

Ezeket mondta Jézus a templomkincstár mellett, amikor tanított a templomban. De senki sem fogta el, mert még nem jött el az ő órája.

Ezek az evangélium igéi.

„A” és „B” évben Jn 8,1-11

„C” évben Jn 8,12-20.

ÉGYÉTEMES KÖNYÖRGÉSEK

Nagyböjt köznapijaira I.

Pap: Testvéreim! Kérjük a mindenható Atyát, hogy a nagyböjt szent idején önmegtagadó életet éljünk, őszinte bűnbánatot tartsunk, és így készüljünk elő a húsvéti örömmre!

Lektor: 1. Hogy népedet, Urunk, igaz bűnbánat által a keresztség kegyelmének megújulására

vezesd!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Hogy Egyházad pásztorai szívesen vállaljanak minden áldozatot a maguk és nyájuk megszentelésére!

Hívek: Kérünk téged...

3. Hogy az államfők az igaz barátság szellemében intézzék a nemzetek sorsát!

Hívek: Kérünk téged...

4. Hogy a népek egymásnak testvéri segítséget nyújtsanak az éhség és a nyomor megszüntetésére!

Hívek: Kérünk téged...

5. Hogy Krisztus keresztyéből erőt merítsenek a szenvedők és a betegek!

Hívek: Kérünk téged...

Pap: Mindenható, örök Isten, mennyei Atyánk! Ne nézd bűneiket, hanem tekints Szent Fiad engesztelő áldozatára, és könyörülj megtérő népeden. Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.